מה עושה ננסי קיסינג'ר במכונית כאשר שומרי־הראש שלה מסתירים אותה?

■ אחת מגולות־הכותרת של מסעה של **ננסי קיסינג'ר** לישראל היה, לדבריה, ה־ביקור אצל משה דיין. ואמנם, ליום השישי האחרון נקבעה ל־ננסי ולבעלה, **הנרי קיסינג'ר**, ארוחת־ערב אצל **רחל ומשה דיין**, בביתם אשר בצהלה. כשהגיעו הקיסינג'רים לצהלה הציעה להם רחל דיין משקה, ואילו משה לקח אותם לסיור בעתיקות גזו והסביר את המימצאים.

כשהיה ברור כי הגיעה ה־שעה להתיישב אל השולחן, אמרה רחל דיין: „בואו ניסע לאכול". לבני־הזוג קיסינג'ר הנידהמים הסתבר כי הארוחה לא תיערך בבית הדיינים, אלא שהם מוזמנים ע"י הדיינים לא־כול במיסעדה. רק מאוחר יותר הסתבר, כי רחל דיין התעצלה לדאוג להכנת ארוחת־הערב, והצליחה לשכנע את בעלה לס־עוד עם האורחים בחוץ. השיי־רה, בת למעלה מ־20 המכונ־יות, נסעה למיסעדה האהובה על רחל דיין, קפריצ'ין, כאשר במכוניתו של קיסינג'ר נוסעים נוסף לאישתו גם רחל דיין ו**יוסיאן דיניץ**, רעייתו של שגריר־נו בארה"ב **שימחה דיניץ**, ואילו דיין נסע לבדו במכונית שלו.

■ על חולשה אחת התוודּ־תה השבוע רעייתו של הנרי קיסינג'ר בפני כמה ידידים ישראליים, אמרה כי היא אוה־בת להסיר את נעליה בכל מקום אפשרי. ננסי קיסינג'ר נוהגת לחלוץ את נעליה בעת נסיעה במכונית, ושומרי־ראשה תמיד מתעכבים דקות אחדות, לאחר שמכוניתה נעצ־רת, כשגבם אליה, כדי לאפשר לה להתכופף ולנעול את נע־ליה, מבלי שאיש יבחין בכך.

■ טעם טוב הוכיח השבוע המפקח־הכללי של משטרת ישראל רב־ניצב **שאול רי־זוליו**, שעה שעבר ליד ביתה של ראש־הממשלה. רוזוליו הבחין כי שני סטודנטים, ש־חמדו לצון, הציבו מול שוב־תי־הערב, הניצבים זה מיספר ימים ליד ביתה של ראש־הממ־שלה, שולחן, פרשו עליו מפה לבנה וערכו סעודת־מלכים מול פניהם של שובתי־הרעב. רו־זוליו ניגש אל הסועדים וגירש אותם מהמקום.

■ הפתעה בלתי־נעימה איר־עה ל**לאה רבין**, אשת שר־העבודה **יצחק רבין**, בעת שביקרה בדיוני מועצת־הפוע־לות. אל רבין ניגש צלם־ההס־תדרות, ונתן לה תמונה שלה, אותה צילם ביום־הדיונים ה־קודם. לאה, אשר חשבה כי התמונה היא מתנה, הודתה ל־צלם והמשיכה ללכת. אך הצלם רדף אחריה ואמר לה: „גברת, אם אין לך חמש לירות, את יכולה לתת לי צ'ק על הסכום הזה". ללא אומר הוציאה לאה חמש לירות מארנקה והושיטה לו.

■ האם **גולדה מאיר** התפטרה מתפקיד ראש־הממ־שלה, או פוטרה ממנו? על כך יש חילוקי־דיעות במישפחתה שלה־עצמה. סיפרה השבוע גולדה, כיצד קיבלו אצלה ב־מישפחה את ההתפטרות: „או־לי הדבר הכי נחמד ששמעתי, ואולי הכי מעודד ששמעתי אחרי שמסרתי את התפטרותי לנשיא, היה מהמישפחה. הם סיפרו שישבו ליד הטלוויזיה בערב יום־העצמאות, והסתכלו והקשיבו לדברי, לראיון הזה. ישב ביניהם ילד בן 8, ואחרי שזה נגמר, הוא אמר: „למה פיטרו אותה?' חשבתי: כל־כך טוב לי, שהילד הזה חושב ש־זה לא מגיע לי".

■ ראש־הממשלה המתפט־רת, גולדה מאיר, הצטרפה ה־שבוע לפסטיבל הגשש החיוור. היה זה כאשר נאמה בוועידת מועצת־הפועלות. ברגע בו הגיעה גולדה לפסוק: „מי ש־יודע כיצד נגיע לסיום המל־חמה — שיקום!" עבר רחש באולם. בכמה פינות החלו לזמזם מנגינה. גולדה לא הבי־נה את פשר התגובה. הסיבה: הפסוק של גולדה ניראה כאי־לו נלקח מהשיר האחרון של להקת הגשש החיוור בו מבק־שים גם הם בקשות אבסורדיות המסתיימות במלה „שיקום." ומסיימים בפיזמון החוזר: „אף אחד לא קם!" גם הצירות ב־וועידת־הפועלות החלו לזמזם, בעקבות דבריה של גולדה: „אף אחד לא קם..."

■ על מה שעושה הדרגה לאנשים, סיפר השבוע מי ש־היה אלוף בצה"ל **אליהו בן־חור כהן**, והודח אחר כך מ־דרגתו על־ידי **דויד בן־גורי־ון**. מסתבר כי כאשר קיבל בן־חור את דרגת האלוף שלו, היה נטול־השכלה לחלוטין, ו־רק לאחר שהודח מדרגתו, מצא פנאי לסיים את לימודי בית־הספר העממי. „עשיתי את זה תוך שלושה חודשים," סי־פר השבוע בן־חור. אחר־כך למד במשך שנה תמימה לבחי־נות־הבגרות, ורק אחרי ש־קיבל תעודת־בגרות יצא ל־חו"ל, ללמוד הנדסה.

■ וסיפור נוסף היה לבן־חור השבוע. בעקבות הסערה שחוללו בארץ זיכרונותיו של **משה שרת**, המתפרסמים עתה, סיפר בן־חור כי שרת נתן לו הלוואה בת 5000 דו־לר, שהיתה סכום־עתק באותם ימים, בתחילת שנות החמי־שים. בן־חור החזיר לשרת את כל הסכום בתשלומים, ואף קיבל משרת קבלות על כל סכום ששלח לו. אחרי מותו של שרת פנו אל בן־חור מ־מישרד־החוץ וטענו כי הוא חייב להם 5000 דולר, שניתנו לו כהלוואה ולא הוחזרו. בן־חור שלח למישרד־החוץ את הקבלות שקיבל משרת, והעניין השתתק.

■ בתקופות שהייתו הקצ־רות בישראל, אין שר־המדינה האמריקאי, הד"ר הנרי קיסינ־ג'ר מוטרד רק בבעיות של שלום, מילחמה והפרדת כוחות. כך, למשל, קיבל באחד הימים מיכתב מאת הזמר הישראלי **צדוק סביר**, המבקש ממנו רשות להעניק את שמו לשיר חדש שחיבר. מסתבר כי סביר כתב שיר על קיסינג'ר, הנושא את השם „שגריר־השלום." ה־מוסיקה נכתבה בידי הזמר וה־מלחין **אריס סאן**. את השיר, המושר במיקצב מיזרח־תיכוני, מקליט סביר בעברית, אנגלית, צרפתית וערבית. בין השאר ביקש סביר מקיסינג'ר שיטול עימו למדינות ערב את הגיר־סה הערבית של שירו, כדי „שהשיר הנושא את שמך יסייע למטרה המקודשת של השגת ההבנה והשלום בין עמי האיזור."

■ גל הדיכאון והחמלה ה־עצמית העובר לאחרונה על אזרחי ישראל, שיכנע את תח־נת־השידור גלי צה"ל כי כדאי לשכנע את העם היושב בציון שלא־כל־כך נורא. המשימה הוטלה על כתפיו של העתונאי **ישעיהו** („שייקה") **כן־פז**, שקיבל על עצמו להפיק ולהנחות תוכנית רדיופונית חדשה הנושאת את השם „ה־חיים הם גם יפים." פעם ב־שבוע, ביום חמישי, אחרי חצות, נוטל שייקה את המיק־רופון לידיו, ובעזרת מוסיקה וסיפורים מהחיים מנסה לשכנע את המאזינים כי לא הכל שחור בעולמנו. כדי לעשות זאת דרושה לשייקה עזרתם של ה־מאזינים. לכן פנה אליהם ובי־קש שכל מי שיש בידו עדות, או סיפור, המעידים שהחיים הם גם יפים, שישלח אותם אליו לתחנה. השבוע קיבל שייקה מכתב מאחד ממאזיניו, שכתב לו: „החיים היו יכולים להיות גם יפים, אילו היו משדרים את התוכנית שלך לפני חצות, ולא אחרי..."

פסוקי השבוע

● **גולדה מאיר**: (בוועי־דת מועצת־הפועלות): „נדמה לי שאני לא יכולה לשייך את עצמי לנשים סמיניסטיות."

הנ"ל: (באותה ועידה): „גב־רים לא יולדים ילדים."

גולדה מחכה לחופה

לא. גולדה לא תת־פטרה כדי לשאת בעל צעיר — כפי שנדמה בתמונה זו. בתחתונת בתו של איל־הכספים הישראלי שלמה זבלודוביץ. גולדה, שחיתה השושבינית הראשית בחתונה, לאחר שמשה דיין הבטיח לבוא אף הוא, אולם לא הגיע, שהתה במקום שעה ארוכה, למרות שהחתונה נערכה שעות ספורות לאחר שעזבה בטריקת־דלת את ישיבת לישכת מיפלגת־העבודה.

נפחלי בלומנטל

אחד מראשי כור, ומי שמצו־יין כמועמד לרשת את מקומו של המנכ"ל מאיר עמית, מברך את אל"מ (מיל.) יעקב נימרודי, מי שהיה ניספח־צה"ל בפרס משך 13 שנה, וכיום מנהל את עסקיו של שלמה זבלודוביץ בארץ, בחתונת־הפאר שנערכה לבתו של זבלודו־ביץ, במלון השרון בהרצליה. נימרודי זכה להצלחה גדולה באותו ערב, כאשר מרבית האורחים ניגשו לברכו לרגל חולדתו הבן ליצחק ואופירה נבון. נימרודי ידוע כידיד הקרוב ביותר של הנבונים, ולכן עטו עליו הכל לברכו. רק כאשר לקראת סוף הערב הגיע למקום גם נבון עצמו, הניחו לנימרודי והברכות הופנו ישירות לאב המאושר.

ויל בראנד הקנצלר המערב־גרמני, שהתפטר השבוע אחרי שהסתבר כי שלישו אינו אלא מרגל מיזרח־גרמני, התפרסם השבוע גם כמי שאוהב נשים יפות. אבל הנשים עימן נראה וילי בהופעותיו הפומביות אחרי התפטרותו, לא היו מרגלות או מאהבות. בראנד נראה בתמונה עם אשתו, מבקר בהופעתו של הזמר הרוסי איבן רברוף, העומד להגיע בעוד שבועיים להופעות בישראל.